

NOODFONDS VOOR STUDENTEN

‘Ik had niet verwacht ooit geen geld voor eten te hebben’

Een crowdfundingactie voor studenten die door de coronacrisis in acute geldnood zijn komen, heeft vele tienduizenden euro's opgeleverd. Vooral voor buitenlandse studenten is de steun vaak het laatste redmiddel om de studie te kunnen voltooien.

TEKST ANJA JANSSEN

Toen in het voorjaar van 2020 bleek dat studenten in financiële problemen kwamen door de pandemie, begon het Universiteitsfonds Wageningen (UFW) een crowdfundingactie voor een noodfonds. Sindsdien hebben bijna 830 WUR-medewerkers, alumni en studenten geld gedoneerd en is 68.730 euro ingezameld. Al 26 studenten hebben steun ontvangen. Onder hen een Chinese masterstudent Nutrition and Health, die evenals de andere studenten in dit artikel anoniem wil blijven. ‘Zoals veel Chinese studenten word ik volledig ondersteund door mijn familie’, zegt ze.

Haar familie raakte in financiële nood door de pandemie. Ze hadden minder inkomsten uit werk en hogere uitgaven door de studievertraging van hun dochter – een hoge kostenpost, want als student van buiten de EU betaalt ze jaarlijks zo'n 17.000 euro collegegeld. ‘Ik liep stage in een ziekenhuis in China toen corona uitbrak. Het ziekenhuis was in rep en roer. Ik moest online gaan werken en mijn stagebegeleider in het ziekenhuis had geen tijd meer voor me’, verklaart de studente haar vertraging. Haar stage eindigde vervoegd en ze vervolgde haar studie in Nederland, waar op dat moment nog geen corona was.

‘Toen ik aan mijn studie begon, had ik niet verwacht ooit geen geld te hebben voor eten’, zegt de studente. Teruggaan naar China leek haar geen optie. ‘Ik sta onder druk van mijn familie om mét diploma terug te keren.’ Het noodfonds was haar laatste redmiddel. ‘Ik was ontzettend opgelucht dat mijn aanvraag werd gehonoreerd’, verzucht ze. De bijdrage voor anderhalve maand is voldoende om van te leven tot haar afstuderen.

NIET AFSTUDEREN

Ook een biotechnologiestudent uit Ghana, die met een overheidsbeurs studeert, had zonder geld uit het noodfonds zijn master niet kunnen voltooien. ‘Ik deed onderzoek in het lab voor mijn thesis toen de eerste lockdown begon. Plots moest ik mijn plannen wijzigen en literatuuronderzoek doen’, zegt hij. Twee maanden later kon hij toch verder met labexperimenten, maar de vertraging was een feit. Hij had bovendien de pech dat ook het labwerk voor zijn tweede thesis werd vertraagd, zodat hij niet op tijd kon afstuderen. ‘Mijn beurs werd helaas niet verlengd en ik had niet genoeg spaargeld voor collegegeld en levensonderhoud. Daarom moest ik financiële hulp zoeken bij het noodfonds.’

Vooraf internationale studenten doen een beroep op het fonds, aldus Arianne van

NOODFONDS VOOR STUDENTEN

Het studenten noodfonds van het UFW helpt studenten die door de coronacrisis in acute geldnood zijn geraakt, zodat ze verder kunnen studeren. De steun is voor een afgebakende periode en beperkt tot kosten voor levensonderhoud, verzekeringen en kamerhuur, met een maximum van 5.000 euro. ‘Meestal hebben ze gespaard om het collegegeld te voldoen of kan dit nog net door de familie worden betaald, maar dan hebben ze helemaal geen geld meer over om van te leven. Dat krijgen ze dan uit het noodfonds’, zegt Arianne van Ballegooij van het UFW. Alleen studenten die geen andere mogelijkheden hebben voor steun komen in aanmerking. ‘De helft van de aanvragen voldeed aan de criteria en is toegekend’, zegt Van Ballegooij. ‘En nu is het noodfonds bijna leeg. Maar we zien weer nieuwe aanvragen komen van studenten die studievertraging oplopen door de langere duur van de coronacrisis.’ Het UFW start daarom de werving in maart weer op om ook deze studenten te kunnen helpen. *Doneren: [crowdfunding.wur.nl](https://www.crowdfunding.wur.nl)*

FOTO ANNA DEN HARTOG

FOTO GUY ACKERMAN

FOTO MARTE HOFSTEENGE

Studeren in coronatijd.

Ballegooij van het UFW. Studievertraging is voor hen zo duur dat ze niet meer rondkomen en ze kunnen nergens anders terecht voor hulp. Nederlandse studenten hebben vaak meer opties dan internationale studenten, zoals weer thuis gaan wonen of meer lenen. Maar ook die raken soms in nood. Zo lag het onderzoek van een student van de master Metropolitan Analysis, Design and Engineering uit Amsterdam maanden stil tijdens de eerste schoolsluiting in 2020. 'Ik kijk naar eetgewoontes van middelbare scholieren. Daarvoor moest ik scholieren spreken, observaties doen op scholen en docenten interviewen. Dat kon niet meer.' Pas na de zomer kon hij aan de slag, tot de scholen half december weer sloten. De res-

terende gesprekken voert hij online, maar die omschakeling leidde tot twee maanden extra vertraging. 'Ik heb sinds oktober geen recht meer op studiefinanciering en krijg een bescheiden bijdrage van mijn ouders. Gelukkig heb ik voor vijf maanden ruim 550 euro per maand gekregen uit het noodfonds. Het heeft me ontzettend veel gedaan dat particulier geld hebben gegeven. Ik zal dit niet snel vergeten. In de toekomst zal ik zeker mijn steentje bijdragen aan een vergelijkbaar fonds.'

KWESTIE VAN SOLIDARITEIT

Voor alumnus Jeroen Naaijkens (Tuin- en Landschapsarchitectuur, 1974) voelde het bijna als een plicht om studenten te helpen

met een donatie. 'Dat is enerzijds een kwestie van solidariteit. Anderzijds was mijn studie in Wageningen cruciaal vanwege de goede tijd die ik er heb beleefd en de loopbaankansen die ik erdoor kreeg. Daarom wil ik iets teruggeven aan de universiteit.' Naaijkens was tot zijn pensioen collegevoorzitter van de HAS Hogeschool in Den Bosch. 'Daar heb ik gezien hoe belangrijk het is als studenten weten dat ze er niet alleen voor staan en om hulp kunnen vragen. Ik heb studenten zien stranden doordat het systeem van geld krijgen van familie niet meer werkte door een crisis. De universiteitsgemeenschap heeft een verantwoordelijkheid voor hen', vindt Naaijkens. 'Dan is dit noodfonds een prima initiatief.' ■